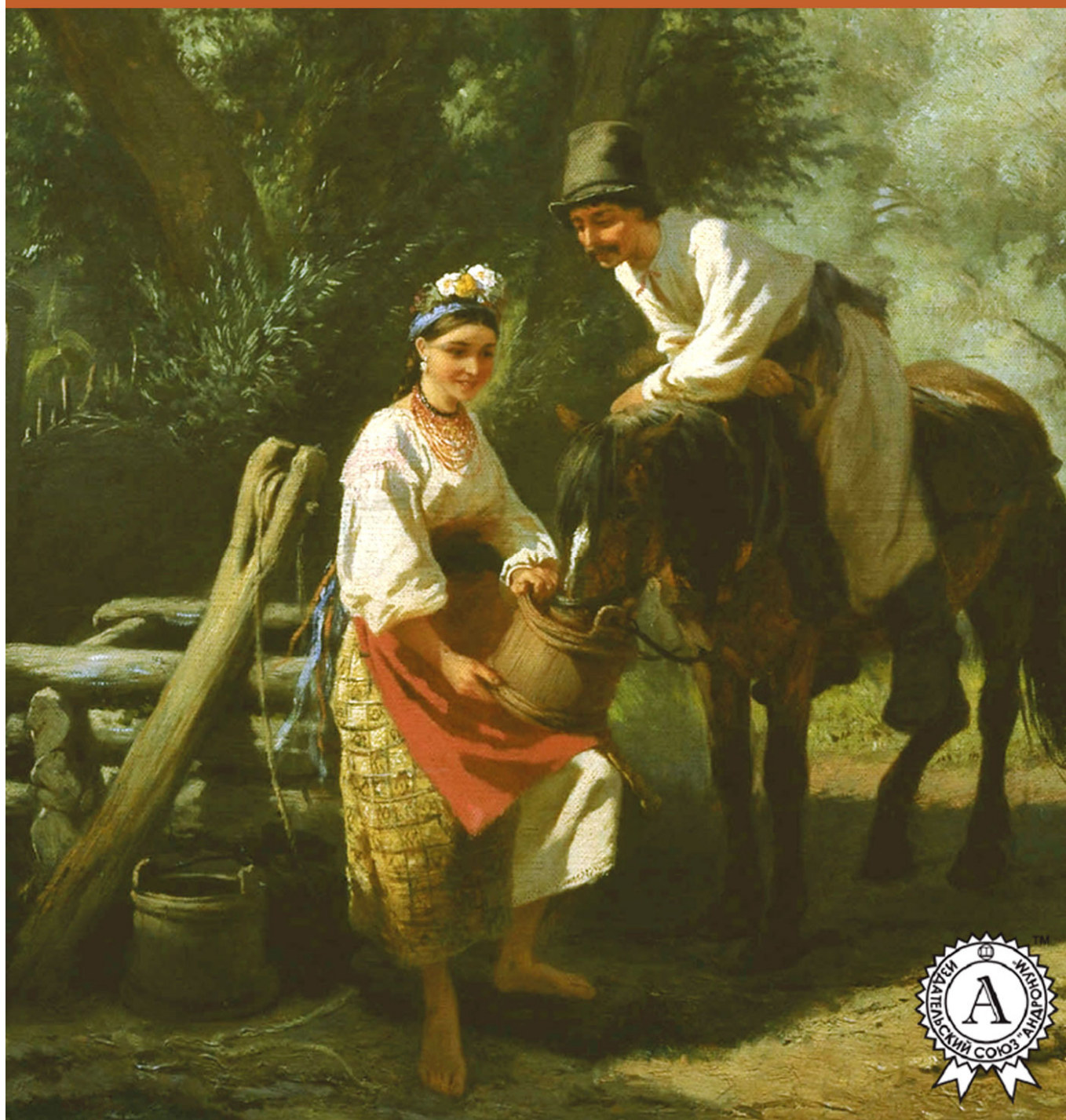

ШКІЛЬНА ПРОГРАМА

РОДИННО-ПОБУТОВІ ПІСНІ

РОДИННО-ПОБУТОВІ ПІСНІ

Анотація

Родинно-побутові пісні — це проспіваний народом тонкий психологізм стосунків чоловіка і жінки. Молодість — для кохання, але кохання буває різним: в когось, мов терновий вінок, а в когось — ніби чиста квітка. Закоханість і зрілі почуття, розлука і перевірка часом — усі стадії цього великого почуття оспівані у родинно-побутових піснях.

Місяць на небі, зіроньки сяють

Місяць на небі, зіроньки сяють.
Тихо по морю човен пливе.
В човні дівчина пісню співає,
А козак чує, серденько мре. | 2 рази
Пісня та мила, пісня та люба —
Все про кохання, все про любов,
Як ми любились та й розійшлися.
Тепер зійшлися навіки знов. | 2 рази
Ой очі, очі, очі дівочі.
Темні, як нічка, ясні, як день.
Ви ж мені, очі, вік вкоротили.
Де ж ви навчилися зводить людей?

Цвіте терен, цвіте терен

Цвіте терен, цвіте терен,
А цвіт опадає,
Хто в любові не знається, | 2 рази
Той горя не знає.
А я, молоденька,
Вже горя зазнала, | 2 рази
Вечероньки не доїла.
Нічки не доспала.
Візьму я крісельце,
Сяду край віконця,
Іще очі не дримали,
А вже сходить сонце.
Хоч дримайте, не дримайте —
Не будете спати,
Десь поїхав мій миленький
Іншої шукати.
Нехай іде, нехай їде.
Нехай не вернеться, | 2 рази
Не дасть йому Господь щастя,
Куди повернеться.
Очі мої, очі мої,
Що ви наробили,
Що всі люди обминали,
А ви полюбили?

Сонце низенько, вечір близенько

Сонце низенько,
Вечір близенько,
Спішу до тебе,
Моє серденько.
Ти ж обіцяла
Мене любити.
Ні з ким не знатись,
Для мене жити.
Серденько моє.
Як ми обоє
Кохались вірно.
Чесно, примірно;
Ой як я прийду.
Тебе не застану,
Зломлю рученьки —
Жити перестану.
«Ой прийди, прийди.
Не вчиню кривди.
Як буде кривда,
Я буду винна.
Ой прийди, прийди,
Мій голубочку,
Я впущу тебе
У коморочку».
Ой як впускала,
То й цілувала.
Як випускала,
Тяжко вдихала.

В кінці греблі шумлять верби

В кінці греблі шумлять верби, що я посадила, —
Нема ж того козаченька, що я полюбила!
Ой немає козаченька — поїхав за Десну:
«Рости, рости, дівчинонько, на другу весну!»
Росла, росла дівчинонька да й на порі стала,
Ждала, ждала козаченька да й плакати стала.
«Ой не плачте, карі очі, така ваша доля:
Полюбила козаченька я, к місяцю стоя!
Зелененькі огірочки, жовтенькі квіточки!
Нема мого миленького, плачуть карі очки!
Болять, болять мої очки, серденько понило.
Не бачу я миленького — і діло не мило!»